

(scroll down for other artists and English text)

Dit zeggen de kunstenaars zelf over hun werk

David Ausloos

Beide werken voor de tentoonstelling maken deel uit van een nieuw proces voor mij als schilder, waarbij de tijd tussen het eerste idee en de uitvoering bewust wordt verkort. Dit voorkomt overdenken en uiteindelijk censuur op een onbewust niveau. Eén van de terugkerende thema's in mijn werk is altijd het 'kunstmatige' geweest. In recente schilderijen zijn er verschijningen van de hedendaagse Aziatische cultuur, omdat dit voor mij een vreemde wereld oproept die ik niet volledig kan begrijpen. Door te schilderen, neem ik de controle, creëer ik een privé-universum dat me in staat stelt te begrijpen wat in het echte leven transcendentiaal en onverklaarbaar aanvoelt, en creëer ik mijn eigen persoonlijke orde en logica, niet anders dan die van levendige dromen. Net als bij kunstmatige intelligentie muteert het, vaak zonder controle, en confronteert het me uiteindelijk met een beeld dat mij en hopelijk de kijker kan verrassen.

Riëlle Beekmans

Nagual is de Meso-Amerikaanse naam voor een mens die in staat is om spiritueel of fysiek in een dier te transformeren. In uiteenlopende culturen over de hele wereld kom je verhalen tegen waarin mensen veranderen in dieren en andersom. Riëlle koos de naam Naguals omdat ze de klank zo mooi vindt.

Klei is een materiaal dat een gedaanteverwisseling ondergaat. Tijdens het modeleren verandert klei van flexibel naar stijf en na het stookproces in de oven is de onomkeerbare verandering naar steen compleet. Het is voor Riëlle een voor de hand liggende keus om met klei een verhaal over metamorfose uit te beelden.

De kunstenaar begint trouw vanuit een mal. In dit geval is het een Maria wijwater flesje uit Lourdes van haar ouders. Als kind fascineerde het haar dat het water speciale geneeskracht bezat. Als de nog natte klei uit de Maria mal komt, begint het spel. Het beeld zit onder de sporen van haar vingers, niks wordt weggemoffeld of verdoezeld, alle handelingen blijven zichtbaar. Zo zie je letterlijk de metamorfose van de ene vorm naar de andere vorm ontstaan. Elk met een eigen karakter en een naam in plaats van een titel.

Vince Blok

Vince Blok, een Rotterdamse kunstenaar, is een populaire pionier in de kunstbeweging Plasmisme, waarin hij het potentieel en de waarde van dit gedemoniseerde materiaal genaamd Plastic onderzoekt. Als kunstenaar beschouwt hij dit materiaal als zijn muze, hij laat het materiaal haar eigen schoonheid tonen waarin hij het proces begeleidt. De kijkers ervaren vaak een ontkoppeling tussen hun begrip van plastic en het werk dat ze zien, dit inspireert tot een diepere gedachte over de relatie van de samenleving met het wegwerpmateriaal en geeft waarde terug aan deze revolutionaire kunststof.

Denys Christophe

Wat ik schilder, is wat ik wil schilderen. Ik wil me niet verzetten tegen of me aansluiten bij sommige kunstuitingen. Mijn werk wordt over het algemeen gedefinieerd als abstract. Het belangrijkste voor mij is de huid van verf en de gelaagdheid van verf. Ik schilder wat niet

aangeraakt kan worden. Aan het eind worden mijn foto's abstract door eraan te blijven werken, door te schilderen. Een schilderij pakt je, figuratief of abstract is voor mij niet zo belangrijk. Ik zie figuratie en abstractie in de kunst niet als een dichotomie. Mijn werk heeft een bepaalde entiteit, een bepaalde beweging die van het ene werk naar het andere uitdijt. Mijn schilderkunst heeft een solide basis met lopende verf erop en langs en stopt en wordt meegenomen naar het volgende schilderij. En daarom werk ik met verschillende schilderijen. Het ene schilderij volgt het andere op. Geen kroniekvolgorde, mijn werk is als een groeiende sneeuwbal. Het ene schilderij is het andere begonnen. "Een nooit eindigend verhaal/reis". Ik durf te stellen dat ik een echte, radicale schilder ben. Dit uit zich in voortdurende verandering en complexiteit van vormen en niet-vormen. Mijn werk is nooit af. Het wordt gepresenteerd in zijn onvolledigheid. Vandaar het gevoel van eindeloosheid in mijn schilderijen.

Paul Corvers

In mijn recente werk laat ik alle figuratieve middelen los om te komen tot pure, abstracte composities die zijn opgebouwd uit heldere (kleur)vlakken en ruimte. John Cage zei ooit: 'Er bestaat niet zoiets als lege ruimte of lege tijd. Er is altijd iets te zien, iets te horen. Als we stilte proberen te produceren, kunnen we dat niet.'

Nico van Dijck

Ik speel graag met herkenning, vermogen, vormen die al dan niet een verwijzing naar de werkelijkheid hebben. Ik hou dit graag open. Net als mijn materialen. Ook de ruimte naast mijn werk speelt een rol.

Michel Elands

Ik moet deze zeer gevaarlijke Deity Called Calles Jay gewoon kwijt, want hij is te sterk voor mij. Pas op! Hij is erg krachtig.

Karen Foss

Mijn werken in deze tentoonstelling blijven mijn gekozen pad en verkenning van niet-objectieve kunst volgen. Ik hoop dat de kijker dichterbij wordt getrokken door mijn gebruik van kleur en textuur, waardoor ik een gevoel van vredige contemplatie voel. Of, in het geval van de meer speelse ellipstekeningen, een gevoel van hoop en vreugde. Deze twee benaderingen zijn uitingen van een zelf dat in beweging is en een weg vooruit probeert te vinden in mijn huidige kunstpraktijk.

Jo Foulon

Het voorafgaande plaagt het aanstaande.

John Francis

Deze stukken zijn een paar voorbeelden van kleur-op-tegel-experimenten. Ik heb er niet veel gedaan. Covid kwam waardoor ik in huis bleef en mijn kleurverkenningen naar de computer verschoof. Deze periode leidde tot het experimenteren met computercodering en het begin van mijn LED- en Arduino-geprogrammeerde werken. Ik maak nog steeds keramisch werk, maar alleen in zwart-wit.

André Geertse

André is een kunstenaar die werkt in Tilburg. In deze stad bleef hij werken nadat hij in 1988 was afgestudeerd aan de kunstacademie. Zijn werk is gebaseerd op de abstracte schilderkunst met verwijzingen naar minimalisme en conceptuele kunst. Ruimte, licht en kleur zijn belangrijke thema's. Het werk omvat schilderijen, tekeningen, foto's en boeken. De

kunstenarsboeken zijn te onderscheiden in edities en unieke kunstwerken. Over het algemeen heeft het werk een reflectief karakter en is het geïnspireerd door een interesse in landschap, poëzie en filosofie.

Rik Hagt

Rik Hagt beschouwt het bedachtzame laagje op laag schilderen in olieverf als een manier van contemplatie. Zijn alledaagse taferelen, bijvoorbeeld een glimp van zijn interieur, zijn bevroren herinneringen aan situaties uit het verleden en het heden. Al schilderend komt hij tot een exacte formulering van wat hij wilde zeggen.

Luc Hoekx

In de laatste vijftien jaar heb ik een evolutie doorgemaakt van een lyrische naar een meer gestructureerde schilderijstijl. Het kunstwerk transformeerde geleidelijk in een object, vaak minimalistisch, doch altijd met referenties naar (fictieve) ruimtes en architectuur. Mijn inspiratie haal ik uit modernistische architectuur, militaire bouwwerken zoals bunkers en camouflagepatronen, dazzle op oorlogsbodems, luchtfoto's, schaalmodellen en blauwdrukken. Vanuit deze beelden distilleer ik simpele abstracte vormen, aangevuld met mijn eigen gevoel voor kleur en atmosfeer. Mijn artistieke proces kenmerkt zich door het aanbrengen van meerdere lagen, waardoor de kijker de sensatie van diepte kan ervaren en de onderliggende lagen kan aanvoelen. De afwerking van de randen biedt inzicht in de ontstaanswijze van het werk; het kleurgebruik is meestal ingetogen. Hoewel mijn werken duidelijk herkenbaar zijn als van mij, onttrekken ze zich aan een vastomlijnde stijl of methode, wat ze lastig te categoriseren maakt. Dit aspect vind ik boeiend, aangezien het mij een breed spectrum aan uitdrukkingsmogelijkheden biedt. Ik kan mezelf nog verrassen.

René Korten

In het schilderen wissel ik zorgvuldige beslissingen af met impulsieve ingrepen. De twee kanten die ik samenbreng -het formele en organische, het concrete en het associatieve- kunnen worden teruggevoerd tot de polariteit cultuur-natuur. Elk schilderij is resultaat van op elkaar inwerkende krachten, ik richt me op de scheppende energie van de ontmoeting. De serie 'Blanket' gaat over gelaagdheid, over het gedeeltelijk afdekken op zo'n manier dat het verholde in verbinding gebracht wordt met het toegevoegde.

Charlotte Lybeer

Linus' Blanket is het resultaat van een 2 jarig onderzoeksproject aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen

Charlotte Lybeer focust op leden van groepen die via 'preventie' gevaar willen elimineren en de invloed van de angstcultuur op de wereld van entertainment. Daarnaast worden voorbeelden gezocht waar de ecologie van de angst langzaam binnensluipt in de dagdagelijksheid. Van foto's van de best beveiligde frituur, via gevechtssimulatiesporten tot een cursus 'veilig vallen'... Lybeer toont de façades om periodiek en gecontroleerd in weg te vluchten. De nood om beschermende barrières op te trekken en zo een veilige cocon te creëren. Het ontspannende van het kunstmatige angstgevoel en het dreigende van gevaar komen dicht bij elkaar.

Veiligheid is een begrip dat een aantal meetbare parameters omhelst, maar voor het overige gevoelsmatig wordt bepaald. Het is een menselijk streefdoel om tenminste de objectieve onveiligheid zoveel mogelijk te minimaliseren middels maatschappelijke keuzes, beleidsdaden, reglementering, arbeidsvoorwaarden en persoonlijke beslissingen. Anderzijds is het ontvluchten ervan ook een strategie, waarbij een plek (een concrete plaats of een mentale ruimte) wordt gezocht die schijnbaar vrij is van onveiligheid, en die tevens wordt afgeschermd tegen het binnendringen van risicofactoren van welke aard ook. Dit soort escapisme is een centraal thema in Charlotte Lybeer's fotografische werk.

Tanja Ritterbex

Ik werk vaak in series en dit werk is er één uit een serie: Freak Project. Ik ben er op 1 januari 2019 mee begonnen en deze tekening is op 3 januari 2019 gemaakt. Ik voltooide de serie tijdens een kunstresidentie op Curaçao en toonde mijn Freak Project tijdens mijn solotentoonstelling Free the Eyeball in Nest, Den Haag. Elke dag was ik een ander soort freak.

Free the eye ball biedt een kijkje in de schijnbaar willekeurige wereld waar zelfbruiningstutorials worden afgewisseld met een serieuze poging om online genegenheid te vinden.

Hoe leef je in een tijd waarin zelfbenoemde goeroes, online influencers en sluwe reclames je geluk leren? Wanneer het meest bestelde boek genre online zelfhulp is? Zou kunst troost kunnen bieden?

Erica Scheper

Mijn recente werk bestaat uit een serie schilderijen van origami dierfiguren.

Al jarenlang ben ik geïnteresseerd in Japan en sinds twee jaar verdiep ik me in origami. Het is fascinerend wat voor complexe figuren je met een eenvoudig vierkant velletje papier kan vouwen.

Als schilder is het een geweldig onderwerp; één en al vorm, kleur en contrast.

Daar komt nog bij dat origamipapier de meest fantastische patronen heeft.

In veel van mijn werk gebruik ik patronen, vaak in de achtergrond.

In deze serie kan ik patronen nog breder inzetten, wat schildertechnisch interessant is.

Steffen Schiemann

Dit zijn werken, waarbij ik de vorm van assemblage gebruik. Dit houdt in dat een extern stuk materiaal op het beeld wordt geplaatst, terwijl het een extern stuk materiaal op het beeldoppervlak is. Het vertegenwoordigt het proces van het zoeken naar de plaats van het individu in zijn omgeving. De materialen zijn bewust eenvoudig, gebruikt, alledaags. Het authentieke karakter komt daardoor sterker tot uiting.

Simon Schrikker

Mijn onderwerpen zijn als crashtestdummy's, ze zijn onderworpen aan een reeks technische acties. Het residu hiervan levert het uiteindelijke beeld op. Soms is dat beeld direct herkenbaar als figuratieve voorstelling, soms moet de kijker een beroep doen op het eigen associatieve brein. Als onderwerpen gebruik ik clichématige, kitscherige uitgangspunten. Dieren, omdat mensen tekortschieten in deze beeldspraak. Haaien, Octopussen, Olifanten en Honden. Eén bepaald type hond. De druipende types, die nog steeds op de loer liggen in hun slaap, één oog open.

Kia Sciarrone

Ik red mislukte Polaroid-selfies door de lagen emulsie uit elkaar te halen en ze op fotopapier in de donkere kamer te belichten. Is dit hoe ik mijn innerlijk op papier tekende? Of zijn deze lijnen gewoon een chemisch wonder gemaakt van kristallen!?

Rex Tee

Rex maakt deel uit van Tiny Bastards, een Antwerps kunstmerk. We creëren sculpturen, verzamelobjecten, functionele kunstwerken en kleding, waarbij we donkere kunst en

popcultuur combineren tot een uniek universum. We zijn gefascineerd door de maatschappij, lowbrow en popcultuur.

Maciej Urbanek

De Jewels zijn de kleine voorbeelden van een echt groot oeuvre van werken dat verschillende stukken omvat. Ze zijn allemaal gemaakt met acrylverf en metallic pigmenten op papier. Ze gaan de dialoog over abstractie aan en wijzen op de complexiteit van het lezen en interpreteren van niet-representatieve kunstwerken.

Chris Vanderschaeghe

De recente werken van Chris Vanderschaeghe (BE, 1970) ademen een subtiele sfeer van fragiliteit uit. Fragiel in het broze van het beeld dat een poging onderneemt om de kortstondigheid van een moment vast te houden. Alsook in zijn visualisatie van de kwetsbaarheid van het menselijke zoeken naar een houvast. In elk beeld verschijnt of verdwijnt een figuur uit of in een donkere en/of lichtere dikke geschilderde laklaag. Daarbij contrasteert steeds het fluweelzachte en fijngevoelige van een huid tegen de kilte van de glanzende verflaag die over het geschilderde beeld getrokken is, dit wordt soms geaccentueerd door een willekeurige lijn of lijnen in spuitverf die het kijken helemaal in de war brengen en zo het abstract gegeven versterkt. In dit schildertechnisch contrast ontstaat de strijd van elk individueel beeld voor een eigen bestaan tegen het vervagen of vervloeien zoals een menselijke herinnering in de continue stroom van ervaringen en indrukken. Het is uit die stroom van bestaande beelden zoals foto's, films of series dat Chris Vanderschaeghe zijn motieven haalt en versterkt hun vaagheid en vluchtigheid. Echter tegelijkertijd door de vlaag van herkenbaarheid zet het de toeschouwer op weg bij het kijken.

Jan Wattjes

Deze werken gaan over het kunstenaarschap en mijn eigen kleine observaties en fascinaties. Een laatste sigaret voor het slapen gaan, mijn uitzicht vanaf het balkon, het zomerhuisje van Edvard Munch en hoe ziet een uniform van een kunstenaar eruit? Deze fascinaties vormen een taal, mijn eigen schilderkunstige taal.

This is what the artists have to say on their work

David Ausloos

Both works for the exhibition are part of a new process for me as a painter, deliberately reducing the time between initial idea and execution.

This prevents overthinking things and ultimately censorship on a subconscious level.

One of the recurring themes in my work has always been the "artificial".

In recent paintings there have been appearances of contemporary Asian culture, as for me this evokes an alien world which I cannot completely comprehend.

By painting I take control, creating a private universe that allows me to grasp what in real life feels transcendental and unapproachable, creating my own personal order and logic, not unlike that of vivid dreams. As with artificial intelligence, it mutates, often without control, and ultimately confronts me with an image that can surprise me and hopefully the viewer.

Riëlle Beekmans

Nagual is the Mesoamerican name for a human who is capable of transforming into an animal spiritually or physically. In various cultures around the world, you will come across stories in which people turn into animals and vice versa. Riëlle chose the name Naguals because she likes the sound so much.

Clay is a material that is undergoing metamorphosis. During modeling, clay changes from flexible to rigid and after the firing process in the kiln, the irreversible change to stone is complete. It is an obvious choice for Riëlle to depict a story about metamorphosis with clay.

The artist faithfully starts from a mold. In this case, it's a Mary holy water bottle from Lourdes from her parents. As a child, she was fascinated by the fact that water possessed special healing powers. When the still wet clay comes out of the Maria mold, the game begins. The image is covered in the marks of her fingers, nothing is concealed or obscured, all actions remain visible. In this way you can literally see the metamorphosis from one form to another form. Each with its own character and a name instead of a title.

Vince Blok

Vince Blok, a Rotterdam based artist, is a popular pioneer in the art movement Placism, in which he explores the potential and value of this demonized material called Plastic. As artist he views this material as his muse, he allows the material to show her own beauty in which he guides the process. The viewers often experience a disconnection between their understanding of plastic and the work they see, this inspires deeper thought of societies relationship with the throw away material and brings back value to this revolutionary synthetic.

Denys Christophe

What I paint is what I want to paint. I do not want to oppose or to join some expressions of art. My work generally is defined as abstract. Most important to me is the skin of paint and the layering of paints. I paint what cannot be touched. At the end my pictures grow abstract by keeping on working at them, by painting. A painting catches you, figurative or abstract is not that important to me. I understand figuration and abstraction in art not as a dichotomy. My work has a certain entity, a certain movement amplifying from one work to another.

My art of painting has a solid base with the running paint on top and along and stops and is taken onto the next painting. And that is why I work with several paintings. One painting follows the other. No chronicle order, my work is like a growing snowball. One painting starts another. "A never ending story/ journey". I dare to pose that I am an actual, radical painter. This shows by continuous change and complexity of forms and non-forms. My work is never finished. It is presented in its incompleteness. Therefrom the feeling of endlessness in my paintings.

Paul Corvers

In my recent work, I let go of all figurative means to arrive at pure, abstract compositions that are made up of bright (color) areas and space. John Cage once said, "There is no such thing as empty space or empty time. There is always something to see, something to hear. If we try to produce silence, we can't."

Nico van Dijck

I like to play with recognition, capability. shapes that may or may not have a reference to reality. I like to keep this open. Just like my materials. The space next to my work also plays a role.

Michel Elands

I just need to get rid of this very Dangerous Deity Called Jay as it is too strong for me. Beware! It's very powerful.

Karen Foss

My works in this exhibition continue to follow my chosen path and exploration of non-objective art. I hope for the viewer to be drawn closer in by my use of colour and texture thereby sensing a feeling of peaceful contemplation. Or, in the case of the more playful ellipse drawings, a feeling of hope and joy. These two approaches are expressions of a self being in flux and trying to find a way forward in my current art practice.

Jo Foulon

The foregoing plagues the imminent.

John Francis

These pieces are a few examples of colour on tile experiments. I did not do many of them. Covid came which kept me in the house and shifted my colour explorations to the computer. This period led to experimenting with computer coding and the beginnings of my LED and Arduino programmed works. I still do ceramic work but only in black and white.

André Geertse

André is an artist working in Tilburg (NL). In this city he continued to work after graduating from the art school in 1988. His work is based in the art of abstract painting with references to minimalism and conceptual art. Space, light and colour are important themes. The work includes paintings, drawings, photos and books. The artist books can be distinguished into editions and unique works of art. Generally, the work has a reflective nature and is inspired by an interest in landscape, poetry and philosophy.

Rik Hagt

Rik Hagt considers the thoughtful layers upon layers painting in oil as a way of contemplation.

His everyday scenes, for instance glimpses of his interior, are frozen memories of situations from the past and the present. While painting, he comes to an exact formulation of what he wanted to say.

Luc Hoekx

In the last fifteen years I have gone through an evolution from a lyrical to a more structured painting style. The artwork gradually transformed into an object, often minimalistic, but always with references to (fictional) spaces and architecture. I get my inspiration from modernist architecture, military structures such as bunkers and camouflage patterns, dazzle on warships, aerial photographs, scale models and blueprints. From these images I distill simple abstract shapes, supplemented with my own sense of color and atmosphere. My artistic process is characterized by the application of multiple layers, allowing the viewer to experience the sensation of depth and feel the underlying layers. The finishing of the edges provides insight into the way in which the work was created; The use of colour is usually subdued. Although my works are clearly recognizable as mine, they elude a well-defined style or method, which makes them difficult to categorize. I find this aspect fascinating, as it offers me a wide range of possibilities of expression. I can still surprise myself.

René Korten

In painting, I alternate careful decisions with impulsive interventions. The two sides that I bring together – the formal and organic, the concrete and the associative – can be traced back to the polarity of culture and nature. Each painting is the result of interacting forces, I focus on the creative energy of the encounter. The series 'Blanket' is about layering, about partially covering in such a way that the concealed is connected to the added.

Charlotte Lybeer

Linus' Blanket is the result of a 2 year research project at the Royal Academy of Fine Arts in Antwerp. Charlotte Lybeer focuses on members of groups that want to eliminate danger through 'prevention' and the influence of the culture of fear on the world of entertainment. In addition, examples are sought where the ecology of fear slowly creeps into everyday life. From photos of the most secure chip shop, via combat simulation sports to a course in 'falling safely'. Lybeer shows the façades to flee periodically and in a controlled manner. The need to erect protective barriers to create a safe cocoon. The relaxing of the artificial feeling of fear and the imminence of danger come close to each other.

Safety is a concept that embraces a number of measurable parameters, but for the rest is determined instinctively. It is a human goal to at least minimize objective insecurity as much as possible through social choices, policy actions, regulations, employment conditions and personal decisions. On the other hand, fleeing from it is also a strategy, seeking a place (a concrete place or a mental space) that is apparently free of insecurity, and that is also shielded from the intrusion of risk factors of any kind. This kind of escapism is a central theme in Charlotte Lybeers photographic work.

Tanja Ritterbex

I often work in series and this work is one from a series: Freak Project. I started it on January 1st 2019 and this drawing was made on January 3rd 2019. I completed the series at an art residency in Curacao and showed my Freak Project during my solo exhibition Free the Eyeball at Nest, The Hague. Every day I was a different kind of freak.

Free the eye ball offers a glimpse into the seemingly random world where self tanning tutorials alternate with a serious attempt to find affection online.

How to live in times when self appointed gurus, online influencers and sly commercials teach you happiness? When the most ordered book genes online is on self help? Could art offer any consolation?

Erica Scheper

My recent work consists of a series of paintings of origami animal figures.

For many years I have been interested in Japan and for the past two years I have been immersing myself in origami.

It is fascinating what complex figures you can fold with a simple square sheet of paper.

As a painter it is a great subject; it's all about form, color and contrast.

On top of that, origami paper has the most fantastic patterns.

I use patterns in much of my work, often in the background.

In this series I can use patterns even more widely, which is interesting painterly.

Steffen Schiemann

These are works, where I use the form of assemblage. This involves placing an external piece of material on the image being an external piece of material on the image surface. It

represents the process of searching for the individuals place in his environment. The materials are deliberately simple, used, everyday. The authentic character is thereby more strongly expressed.

Simon Schrikker

My subjects are like crash test dummies, they are subject to a series of technical actions. The residue of these produces the final image. Sometimes that image is immediately recognizable as a figurative representation, sometimes the viewer has to appeal to their own associative brain. As subjects I use cliché, kitschy ones as a starting point. Animals because people fall short in this imagery Sharks, Octopuses, Elephants and Dogs. A certain type of dog. The drippy types, still lurking in their sleep with 1 eye open.

Kia Sciarrone

I rescue failed Polaroid selfies by taking apart the layers of emulsion and exposing them on photographic paper in the darkroom. Is this how I drew my inner self on paper? Or are these lines just chemical miracle made of crystals!?

Rex Tee

Rex is part of Tiny Bastards, a Antwerp based art brand. We create sculptures, collectables, functional art pieces and apparel, blending dark arts and pop culture into a unique universe. We are fascinated by society, lowbrow and pop culture.

Maciej Urbanek

The Jewels series are the small examples of a really large body of works encompassing several pieces. They are all made with acrylic paints and metallic pigments on paper. They enter the dialogue of abstraction and they point to the ambiguity of reading and interpreting of non-representational artworks.

Chris Vanderschaeghe

The recent works of Chris Vanderschaeghe (BE, 1970) exude a subtle atmosphere of fragility. Fragile in the fragility of the image that attempts to hold on to the ephemerality of a moment. As well as in his visualization of the vulnerability of the human search for something to hold on to. In each image, a figure appears or disappears from or in a darker and/or lighter thick layer of painted lacquer. In doing so, the velvety and delicate nature of a skin always contrasts with the coldness of the glossy layer of paint that has been drawn over the painted image, this is sometimes accentuated by a random line or lines in spray paint that completely confuse the look and thus reinforce the abstract fact. In this painterly contrast, the struggle of each individual image for its own existence against fading or dissolving, like a human memory, arises in the continuous flow of experiences and impressions. It is from this stream of existing images such as photographs, films or series that Chris Vanderschaeghe extracts his motifs and reinforces their vagueness and ephemerality. However, at the same time, through the flurry of recognizability, it sets the viewer on their way to looking.

Jan Wattjes

These works are about being an artist and my own little observations and fascinations. A last cigarette before going to bed, my view from the balcony, Edvard Munch's summer cottage and what does an artist's uniform look like? These fascinations form a language, my own painterly language.